

**Orde van dienst
voor de laatste zondag van het kerkelijk jaar**

24 november 2024

Gereformeerde Kerk Puttershoek/Maasdam

Met medewerking van:

Voorganger Mevr. Ds. M.E. Vroonland

Organist: Adri Poortvliet

Dwarsfluit: Renate Hooijer-Poortvliet

Gedicht: Elly Wildeman

Gedenken.

Je leven wordt herinnering,
gedachtenis gaat leven.
Je beeld vervaagt de verte in,
als klanken die verzweven.

De lege plaats staart mij soms aan,
je stoel staat nog te wachten.
Dan ga ik voor je foto staan,
en zie je in gedachten.

De tijd die stil was blijven staan,
hervat zijn uren, dagen.
Ook ik zal verder moeten gaan,
met duizend nieuwe vragen.

Veel vragen over doel en zin,
zijn altijd in gedachten.
Je leven als herinnering,
zal mijn verdriet verzachten.

(Leo van Gog)

Orgelspel

Mededelingen van de kerkenraad (kerk en diaconie)

-- we gaan staan --

VOORBEREIDING

Zingen: Lied 221: 1, 2 en 3.

1. Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt,
wil mij behoeden en op handen dragen.
2. Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.
3. Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag met brood, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Stil gebed

Bemoediging en Groet

Zingen: Klein Gloria

Ere zij de Vader en de Zoon, en de Heilige Geest,
als in den beginne, nu en immer
en van eeuwigheid tot eeuwigheid.
Amen.

Zingen: Lied 91a: 1 en 3

1. Wie in de schaduw Gods mag wonen
hoeft niet te vrezen voor de dood.
Zoek je bij Hem een onderkomen
dan wordt zijn vrede jou tot brood.
God legt zijn vleugels van genade
beschermend om je heen als vriend
En Hij bevrijdt je van het kwade,
opdat je eens geluk zult zien.
3. Geen duister zal je overvallen,
er is een licht dat eeuwig brandt.
Duizenden doden kunnen vallen,-
jij blijft geschreven in Gods hand.
God is een schild voor zijn getrouwen
die leven van geloof alleen.
Hij zal een nieuwe hemel bouwen
van liefde om hun tranen heen.

Over de dienst.

Kyrië en Gloria: Zingend: Lied 413: 3, 1 en 2

3. Heer, ontferm U over ons,
open uwe Vaderarmen,
stort uw zegen over ons,
neem ons op in uw erbarmen.
Eeuwig blijft uw trouw bestaan -
laat ons niet verloren gaan.
1. Grote God, wij loven U,
Heer, o sterkste aller sterken!
Heel de wereld buigt voor U
en bewondert uwe werken.
Die Gij waart te allen tijd,
blijft Gij ook in eeuwigheid.

2. Alles wat U prijzen kan,
U, de Eeuwge, Ongeziene,
looft uw liefd' en zingt ervan.
Alle engelen, die U dienen,
roepen U nooit lovensmoe:
'Heilig, heilig, heilig' toe!

DIENST VAN DE SCHRIFT

Gebed bij de opening van de Schrift

-- kinderen gaan naar de nevendienst --

Zingen: We gaan voor even uit elkaar

*We gaan voor even uit elkaar en delen nu het licht.
Dat licht vertelt ons iets van God, op Hem zijn wij gericht.*

*Wij geven Gods verhalen door. En wie zich open stelt
ervaart misschien een beetje licht door wat er wordt verteld.*

*Straks zoeken wij elkaar weer op. En elk heeft zijn verhaal.
Het licht verbindt ons met elkaar: het is voor allemaal.*

1^e Schriftlezing: 2 Koningen 2: 1-10 (NBV21)

Elia in de hemel opgenomen

¹De tijd was niet ver meer dat de HEER Elia in een stormwind in de hemel zou opnemen. Elia en Elisa stonden op het punt uit Gilgal te vertrekken, ²maar Elia zei tegen Elisa: 'Blijf jij hier, de HEER wil dat ik naar Betel ga.' Elisa antwoordde: 'Zo waar de HEER leeft, en zo waar u leeft, er is geen denken aan dat ik u alleen laat gaan.' Zo gingen ze samen op weg naar Betel. ³De profeten uit Betel kwamen Elisa vanuit de stad tegemoet en zeiden tegen hem: 'Weet u wel dat de HEER vandaag uw meester van u zal wegnemen?' 'Ja, ik weet het,' antwoordde hij. 'Zeg maar niets.' ⁴Elia zei tegen Elisa: 'Blijf jij hier, Elisa, de HEER wil dat ik naar Jericho ga.' Maar Elisa antwoordde: 'Zo waar de HEER leeft, en zo waar u leeft, er is geen denken aan dat ik u alleen laat gaan.' Zo gingen ze samen naar

Jericho. ⁵De profeten uit Jericho kwamen naar Elisa toe en zeiden tegen hem: ‘Weet u wel dat de HEER vandaag uw meester van u zal wegnemen?’ ‘Ja, ik weet het,’ antwoordde Elisa. ‘Zeg maar niets.’ ⁶ Elia zei tegen Elisa: ‘Blijf jij hier, de HEER wil dat ik naar de Jordaan ga.’ Maar Elisa antwoordde: ‘Zo waar de HEER leeft, en zo waar u leeft, er is geen denken aan dat ik u alleen laat gaan.’ Zo gingen ze samen verder.

⁷Bij de oever van de Jordaan hielden ze stil. Vijftig profeten die hen waren gevolgd bleven op een afstand staan kijken. ⁸Elia deed zijn mantel af en vouwde hem dubbel. Hij sloeg ermee op het water, waarop het naar links en naar rechts wegvloeide en zij tweeën droog konden oversteken. ⁹Terwijl ze overstaken vroeg Elia aan Elisa: ‘Wat kan ik nog voor je doen voor ik van je word weggenomen? Vraag het maar.’ Elisa antwoordde: ‘Laat mij dubbel in uw geest delen.’ ¹⁰‘Je vraagt iets heel moeilijks,’ zei Elia. ‘Als je ziet hoe ik van je word weggenomen, zal je wens vervuld worden, maar als je het niet ziet, gebeurt het niet.’

Zingen: Lied 313: 1 en 2.

1. Een rijke schat van wijsheid
schonk God ons in zijn woord.
Hebt moed, gij die op reis zijt,
want daarmee kunt gij voort.
Gods woord is ons een licht,
en elk die in vertrouwen
daarnaar zijn leven richt,
die zal er in aanschouwen
des Heren aangezicht.
2. God opent hart en oren,
opdat wij in geloof
zijn roepstem zouden horen,
voor andre stemmen doof.
Gods woord gordt mensen aan,
om zonder te versagen
het smalle pad te gaan
en stil het kruis te dragen
achter hun Heiland aan.

Schriftlezing: vervolg 2 koningen 2: 11-18 (NBV21)

¹¹En terwijl ze liepen te praten, werden ze plotseling uit elkaar gedreven door een wagen van vuur, met paarden van vuur ervoor, en Elia steeg in een stormwind op naar de hemel. ¹²Elisa zag het gebeuren en riep uit: ‘Vader, vader! Strijdwagen en ruitery van Israël!’ Toen hij Elia niet meer kon zien, scheurde hij zijn kleren. ¹³Hij raapte Elia’s mantel, die was afgegleden, op, en liep terug. Bij de oever van de rivier hield hij stil. ¹⁴Hij sloeg met Elia’s mantel op het water en riep uit: ‘Waar is de HEER, de God van Elia?’ Dus ook hij sloeg op het water en opnieuw vloeide het naar links en naar rechts weg, zodat Elisa kon oversteken. ¹⁵De profeten uit Jericho, die Elisa vanaf de overkant in het oog hielden, zeiden tegen elkaar: ‘De geest van Elia is op Elisa neergedaald.’ Ze gingen hem tegemoet, knielden voor hem neer ¹⁶en zeiden: ‘We hebben vijftig flinke mannen bij ons. Laat die uw meester gaan zoeken. Misschien heeft een geest van de HEER hem opgetild en ergens op een berg of in een dal neergeworpen.’ ‘Doe dat niet,’ zei Elisa, ¹⁷maar ze drongen zo lang aan dat hij ten slotte hun aanbod aannam. Vijftig mannen werden eropuit gestuurd en zochten drie dagen lang, maar ze vonden Elia niet. ¹⁸Toen ze terugkwamen bij Elisa, die in Jericho zijn intrek had genomen, zei hij tegen hen: ‘Ik had toch gezegd dat jullie niet moesten gaan zoeken?’

Zingen: Lied 313: 4 en 5

4. Maar wie op 't woord vertrouwen
dat uitging uit Gods mond,
die kunnen veilig bouwen,
hun huis heeft vaste grond.
Des Heren woord maakt vrij
van dienst aan vreemde machten;
in 't woord herkennen wij
zijn plannen en gedachten.
Het rijk is ons nabij!

5. O Gij die wilt ontmoeten
wie vragen naar uw wil,
zie hoe wij aan uw voeten
zitten en luistren stil.
Geef dat tot U, o Heer,
't woord van uw welbehagen
niet ledig wederkeer',
maar dat het vrucht mag dragen,
uw grote naam ter eer.

Uitleg en verkondiging

Orgel- en dwarsfluitspel over lied "Vleugels"

1. *Heer, wil mij op uw vleugels nemen,
zoals een arend met haar jongen doet.
Totdat de stormwind is verdwenen,
dekt Gij mij met uwe vleugels toe.*
2. *Heer, wil mij op uw vleugels dragen,
zoals een arend met haar jongen doet.
Als ik vermoeid door zorg en vragen
soms niet meer weet hoe ik vliegen moet.*

Refrein:

*Want ik roep, Heer van dood en leven:
vang mij op voordat ik val.
Blijf met uw liefde om mij zweven,
zodat ik nimmer vallen zal.*

3. *Heer, wil mij op uw vleugels leiden,
zoals een arend met haar jongen doet.
Onder mij steeds uw vleuglen spreiden,
in voor-, maar ook ik tegenspoed.*

Refrein:

*Want ik roep, Heer van dood en leven:
vang mij op voordat ik val.
Blijf met uw liefde om mij zweven,
zodat ik nimmer vallen zal.*

4. *Al zijn mijn vleugels lam geslagen,
en vind ik vliegend niet de weg terug,
Ik voel uw vleugels die mij dragen,
mij vergezellen in mijn vlucht,*

Refrein:

*Want ik roep, Heer van dood en leven:
vang mij op voordat ik val.*

*Blijf met uw liefde om mij zweven,
zodat ik nimmer vallen zal.*

Gedicht: “Wanneer ik er niet meer ben”

DIENST VAN DE GEDACHTENIS

Inleiding

Zingen: Lied 726: 1, 3 en 5

1. Hoor een heilig koor van stemmen,
staande aan de glazen zee,
halleluja, halleluja,
God zij glorie, zingen zij.
Menigten die geen kan tellen,
als de sterren in hun glans,
psalmen zingend, palmen dragend,
in de hemel is een dans.

3. Komende uit de verdrukking,
en de kleren wit als sneeuw
in het bloed des Lams gewassen
van het vuil van deze eeuw,
in vervolgingen standvastig
wachtende op U, hun Heer,
overwonnen zij de satan
en de wereld neemt een keer.

5. Nu omstraalt hen licht des hemels
en de levensbron ontspringt
waar zij juichen U ter ere
waar hun koor uw glorie zingt.
Vrede is hun deel voor immer,
liefde is hun eeuwig recht,
alle waarheid zal het winnen
en het blinkt van uw gezicht.

---we gaan staan, voor zover dit mogelijk is---

Tekst:

Wij noemen namen opdat wij niet vergeten.
Wij ontsteken een licht aan het licht van Pasen,
het licht dat de herinnering aan de Opgestane levend houdt.
Zo mag elke naam voor ons een licht zijn,
- namen als sterren in de nacht -
elke naam, voor ons een licht
op de plaats waar die naam werd verbonden met de Naam van de
Eeuwige.

Wij gedenken:

Op 17 november 2024 overleed De heer Jan Wels in de leeftijd van
90 jaar.

*We ontsteken voor hem een licht aan de Paaskaars, houden een
moment van stilte wat afgesloten wordt met orgelspel.*

Op 28 november 2023 overleed Mevrouw Margaretha Elizabeth Wels-
van den Enden in de leeftijd van 84 jaar.

We ontsteken voor haar een licht aan de Paaskaars.

Op 25 december 2023 overleed Mevrouw Klazina van den Dool-
Hoogeveen in de leeftijd van 90 jaar

We ontsteken voor haar een licht aan de Paaskaars.

Op 20 januari 2024 overleed Mevrouw Jentje Jaapje Marretje van der
Meijden-Lefèvere in de leeftijd van 74 jaar.

We ontsteken voor haar een licht aan de Paaskaars.

Op 18 juli overleed Mevrouw Henriëtte Eva de Haan-Dost in de
leeftijd van 73 jaar.

We ontsteken voor haar een licht aan de Paaskaars.

Op 23 augustus overleed De heer Christiaan Leendert van der Heiden
in de leeftijd van 90 jaar.

We ontsteken voor hem een licht aan de Paaskaars

Op 9 oktober overleed Mevrouw Adriana Helena Doolaar-van Essen
in de leeftijd van 84 jaar

We ontsteken voor haar een licht aan de Paaskaars.

*Een aparte kaars ontsteken wij voor hen die naamloos gestorven zijn,
wiens naam wij niet kennen, maar die voor altijd gekend zijn bij God.*

In de stilte van dit moment noemen wij nu in onze gedachten andere
namen van wie ons zijn voorgegaan, langer geleden of nog zo dichtbij,
mensen die zoveel betekend hebben voor ons,
aan wie we willen blijven denken,
een naam als een licht, een ster in de nacht....

-- we gaan zitten –

**- Er is gelegenheid om een kaarsje aan te steken ter herinnering
aan wie ons zijn voorgegaan –**

Tijdens dit moment wordt op het orgel en dwarsfluit gespeeld:

- 1. Eeuwig halleluja*
- 2. Stad van God*
- 3. God zal voor ons zorgen.*

1. Eeuwig halleluja- (opwekking 792)

*Als ik voor uw troon verschijn, stralend in uw heerlijkheid
wat een dag van blijdschap zal dat zijn!
Tranen zijn verleden tijd, aardse pijn is dan voorbij.
Alles is zoals het hoort te zijn.
En wij aanbidden en zingen een eeuwigdurend loflied voor U, Heer.
Wij aanbidden en brengen U een eeuwig halleluja tot uw eer!*

2. Stad van God,- (Sela)

*In de stad van God is geen dood, geen angst,
want God woont bij ons en zijn liefde duurt het langst.
Daar zal ik Hem zien, in die stad
daar zal ik Hem zien, de geliefde van mijn hart.*

*Daar juichen engelen daar zingen heiligen,
alle eer aan Hem!
Straks klinkt daar ook mijn stem,
in de stad van God: het nieuwe Jeruzalem.*

3. God zal voor ons zorgen - (Sela)

*Voor de wezen is Hij een vader
Voor de weduwe een hoofd van het gezin.
Wie eenzaam is neemt Hij op in zijn huis.
Wie verdwaalt is onderweg brengt Hij weer thuis.
God zal voor ons zorgen, Hij zal voor ons zorgen;
Voor eeuwig leeft die hoop in ons.
Hij zal over ons waken, ieder uur van de nacht.
Onze God gaat niet slapen: Hij houdt de wacht.*

-- Afsluitende woorden gevolgd door stilte --

Laat deze namen waarmee wij hen kenden niet vergeten raken; laat de naam waarmee God hen riep niet verloren gaan.
Het werk van hun handen - nu ons toevertrouwd -
laat het niet tevergeefs zijn.

-- Stilte --

Gedicht: „Afscheid“

Zingen: Onze namen staan geschreven. (melodie de Rose)

1. Onze namen staan geschreven,
in de holte van uw hand
als een teken dat ons leven,
in U, Heer, is ingeplant.
Steeds als Gij uw handen opent,
zien uw ogen ons weer aan
en gedenk Gij uw belofte:
een volkomen nieuw bestaan.
2. Laat ons in de stilte groeien,
totdat op de jongste dag
onze namen openbloeien,
op uw goddelijk gezag.
Dan gebeurt wat wij nu dromen,
dat wij in uw louter licht
tot U nader mogen komen,
aangezicht tot aangezicht.

Gebeden afgesloten met gezamenlijk “Onze Vader”

Slotlied: Ga maar gerust, (Sytze de Vries)

1 Ga maar ge-rust, want Ik zal met je mee-gaan.
Ik ben je ba - ken, ook in die-pe nacht.
Ik ben de stem die steeds in jou zal op - staan.
Ik ben de hand die op je vriend-schap wacht.
Ik ben het licht dat voor je voe-ten uit - gaat.
Ik ben de wind waar-door je a-dem haalt.

2. Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan. Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt. Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan. Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel. Ik ben het lied, dat fluistert in de bomen. Ik ben de dag, die schemert in je droom.
3. Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan. Ik ben de liefde, die een mens je schenkt. Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan. Ik ben de verte, die verlangend wenkt. En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen, ben Ik de hand, die al je tranen wist.

Wegzending en Zegen (met gesproken Amen)

Na afloop van de dienst is er voor de familie gelegenheid de gedachteniskaars op te halen bij de Avondmaalstafel.

Collecte bij de uitgang: voor: **kerk en PKN pastoraat**

Ons levenskleed

God heeft het kleed van ieders leven
eens op het weefgetouw gezet,
waarna de Hemelse ontwerper
nauwkeurig op de draden let
Voor ieder is 't motief weer anders,
verschillend ook de kleur en maat.
Zo weeft Hij in elk mensenleven
Steeds liefdevol een nieuwe draad.

Soms denkt Gods kind: zijn dit nu blijken
van 'n Goddelijke scheppershand,
al die knopen, die verwarde draden?
Maar.... weet je, 't is de onderkant.
't Kan zijn, als wij vertwijfeld zeggen:
"nu weet ik niet meer hoe het moet....
dat God dan het geweven stuk bekijkt
en glimlacht: "ja zo wordt het goed"

En als het weefgetouw eens stilstaat,
de laatste draad is afgehecht,
zal God ons het patroon tonen,
dan bid ik, dat Hij dan tot ons zegt:
"Zie dit is nu de goede zijde, er prijkt
een prachtige overwinningskroon
verworven, dankzij de verdiensten
van Jezus, Mijn geliefde Zoon